

Ewangelia Jana

Rozdział 16

1. To wam powiedziałem, abyście się nie załamali w wierze. 2. Wyłączą was z synagogi. Ale nadto nadchodzi godzina, w której każdy, kto was zabije, będzie sądził, że oddaje cześć Bogu. 3. Będą tak czynić, bo nie poznali ani Ojca, ani Mnie. 4. Ale powiedziałem wam o tych rzeczach, abyście, gdy nadejdzie ich godzina, pamiętali, że Ja wam o nich powiedziałem. Tego jednak nie powiedziałem wam od początku, ponieważ byłem z wami. 5. Teraz zaś idę do Tego, który Mnie posłał, a nikt z was nie pyta Mnie: Dokąd idziesz? 6. Ale ponieważ to wam powiedziałem, smutek nappełnił wam serce. 7. Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Paraklet nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, to pošlę Go do was. 8. On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. 9. O grzechu – bo nie wierzą we Mnie; 10. o sprawiedliwości zaś – bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzye; 11. wreszcie o sądzie – bo władca tego świata został osądzony. 12. Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie. 13. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. 14. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. 15. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi. 16. Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzye Mnie. 17. Wówczas niektórzy z Jego uczniów mówili między sobą: Cóż to znaczy, co nam mówi: Chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzye Mnie; oraz: Idę do Ojca? 18. Mówili więc: Cóż znaczy ta chwila, o której mówi? Nie rozumiemy tego, co powiada. 19. Jezus poznał, że chcieli Go pytać, i rzekł do nich: Pytacie się jeden drugiego o to, że powiedziałem: Chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzye Mnie? 20. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie weselił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz przemieni się w radość. 21. Kobieta, gdy rodzi, doznaje smutku, bo przyszła jej godzina. Gdy jednak urodzi dziecko, już nie pamięta o bólu z powodu radości, że się człowiek na świat narodził. 22. Także i wy teraz doznajecie smutku. Znowu jednak was zobaczę i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać. 23. W owym zaś dniu o nic nie będziecie Mnie pytać. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię moje. 24. Do tej pory o nic nie prosiliście w imię moje: proście, a otrzymacie, aby radość wasza była pełna. 25. Mówiłem wam o tych sprawach w przypowieściach. Nadchodzi godzina, kiedy już nie będę wam mówił w przypowieściach, ale całkiem otwarcie oznajmię wam o Ojcu. 26. W owym dniu będziecie prosić w imię moje, i nie mówię wam, że Ja będę musiał prosić Ojca za wami. 27. Albowiem Ojciec sam was miłuje, bo wyście Mnie umiłowali i uwierzyli, że wyszedłem od Boga. 28. Wyszedłem od Ojca i przyszedłem na świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca. 29. Rzekli uczniowie Jego: Oto teraz mówisz otwarcie i nie opowiadasz żadnej

przypowieści. **30.** Teraz wiemy, że wszystko wiesz i nie potrzeba, aby Cię kto pytał. Dlatego wierzymy, że od Boga wyszedłeś. **31.** Odpowiedział im Jezus: Teraz wierzycie? **32.** Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że się rozproszycie – każdy w swoją stronę, a Mnie zostawicie samego. Ale Ja nie jestem sam, bo Ojciec jest ze Mną. **33.** To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale odwagi! Ja zwyciężyłem świat.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.

Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.